



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudcem JUDr. Jurajem Ivicou v hlavním líčení konaném dne 14. ledna 2020 v Českých Budějovicích

takto:

Obžalovaná

██████████, rozená J██████████, nar. ██████████ v ██████████, trvale bytem ██████████
██████████, t.č. ve VTOS Věznice Světlá nad Sázavou,

se uznává vinnou, že

v době nejméně od ██████████ do ██████████ v Týně nad Vltavou či jinde, s úmyslem zmařit výkon rozhodnutí soudu a vyhnout se výkonu trestu, nenastoupila bez závažného důvodu k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody

a) ve výměře 2 měsíce, se zařazením do věznice s ostrahou, uloženým trestním příkazem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne ██████████ pod č.j. ██████████, který nabyl právní moci dne ██████████, za přečin zanedbání povinné výživy dle § 196 odst. 1 trestního zákoníku, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání jeden rok, přičemž usnesením Okresního soudu v Českých Budějovicích, č.j. ██████████ ze dne ██████████, bylo rozhodnuto, že trest odnětí svobody v trvání 2 měsíce vykoná a pro výkon trestu se zařazuje do věznice s ostrahou, a to přes to, že výzvu k nástupu do výkonu trestu odnětí svobody ze dne ██████████ převzala do vlastních rukou dne ██████████, a měla dle této

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Belzová.

výzvy nastoupit do výkonu trestu nejpozději do čtrnácti dnů, tj. do [REDACTED] do 16.00 hodin, přičemž tak neučinila a do výkonu trestu nenastoupila,

b) ve výměře 300 dnů, se zařazením do věznice s ostrahou, uloženým rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne [REDACTED] pod č.j. [REDACTED], který nabyl právní moci dne [REDACTED], za přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku, přičemž usnesením Okresního soudu v Českých Budějovicích, č.j. [REDACTED] ze dne [REDACTED], které nabylo právní moci dne [REDACTED], byl trest obecně prospěšných prací přeměněn na trest nepodmíněný v trvání 300 dnů se zařazením do věznice s ostrahou, a to přes to, že výzvu k nástupu do výkonu trestu odnětí svobody ze dne [REDACTED] převzala do vlastních rukou dne [REDACTED], a měla dle této výzvy nastoupit do výkonu trestu nejpozději do deseti dnů, tj. do [REDACTED] do 16.00 hodin, přičemž tak neučinila a do výkonu trestu nenastoupila, proto byl dne [REDACTED] vydán Okresním soudem v Českých Budějovicích pod sp. zn. [REDACTED] příkaz k dodání do výkonu trestu odnětí svobody, na jehož základě byla dodána do Vazební věznice v Českých Budějovicích dne [REDACTED] v 15.20 hodin orgány Policie ČR,

tedy

a), b)

mařila výkon rozhodnutí soudu tím, že bez závažného důvodu nenastoupila na výzvu soudu trest odnětí svobody,

čímž spáchala

a), b)

dvojnásobný přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. f) trestního zákoníku,

a podle § 46 odst. 1 tr. zákoníku se upouští od potrestání.

Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených při hlavním líčení zjistil skutkový stav uvedený shora ve výroku rozsudku.

2. Obžalovaná uvedla, že v době, kdy měla nastoupit do výkonu trestu se snažila najít pro své dva syny ve věku [REDACTED] a [REDACTED] roku bezpečné zázemí na dobu, kdy bude ve výkonu trestu. měla totiž strach z toho, že děti budou u otce a že ten se k nim bude chovat špatně, jako se choval k ní. Celou věc řešila s pracovnící SPOD, v té době ještě trvalo manželství, rozvedeni byli [REDACTED] a důvodem bylo to, že jí manžel týral a fyzicky napadal a to v souvislosti s pitím alkoholu. Ani na sociálce jí neporadili, aby podala žádost o odklad nástupu výkonu trestu. Celou tu dobu se zdržovala v Týně nad Vltavou, nikde se neskrývala.

3. Soud dále vycházel z listinných důkazů, tedy zejména z meritorních rozhodnutí v trestních věcech zdejšího soudu sp. zn. [REDACTED] a sp. zn. [REDACTED], dále z doručených výzev k nástupu trestu odnětí svobody a následně vydaných soudních příkazů k dodání do výkonu trestu až po protokol, ve kterém bylo zachyceno místo a okamžik zajištění obžalované a její dodání do věznice v Českých Budějovicích. Z přestupkového spisu Městského úřadu Týn nad Štuhou s prvopisem potvrzuje Ivana Belzová.

Vltavou č. ██████████ byl zjišťován jeden z konfliktů v manželství ██████████ a ██████████ ██████████. Ze zprávy Věznice Světlá nad Sázavou ze dne ██████████ bylo zjištěno, že adaptace odsouzené na vstupním oddělení proběhla bez problémů, odsouzená projevuje zájem o práci, rezatím zaměstnána nebyla. Hodnocení výkonu trestu je veskrze kladné, ať už jde o osobní věci odsouzené, účast na brigádách ve prospěch věznice, návštěvu zájmových aktivit a plnění programu speciálního zacházení.

4. Po provedení shora uvedených důkazů tyto soud hodnotil jak jednotlivě, tak v celkovém souhrnu a dospěl k závěru, že byl zjištěn skutkový stav věci, v němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je pro rozhodnutí nezbytný. Z provedených důkazů jednoznačně vyplývá, že obž. ██████████ byla ve dvou trestních věcech zdejšího soudu vyzvána k nástupu trestu odnětí svobody, přičemž ani v jednom případě ve stanovené lhůtě do věznice nenastoupila a nástup výkonu trestu byl realizován až na příkaz soudu prostřednictvím policie. Přečinu podle § 337 odst. 1 písm. f) tr. zákoníku se dopustí ten, kdo maří výkon rozhodnutí soudu tím, že bez závažného důvodu nenastoupí na výzvu soudu trest odnětí svobody. Obžalovaná se hájila tím, že důvodem pro nenastoupení byla snaha zajistit právě pro dobu, kdy bude vykonávat trest odnětí svobody výchovné prostředí pro své dva syny, neboť se obávala zanechat je u tehdy ještě manžela, který se k ní choval hrubým a násilným způsobem. Ačkoliv v této snaze spolupracovala s orgánem SPOD městského úřadu v Týně nad Vltavou, nepožádala soud o odklad nástupu výkonu trestu. Jakkoli lze její snahu pochopit, pak z hlediska zákonné úpravy tato její snaha nespadá do závažných důvodů, které by vylučovaly protiprávnost jejího jednání, tedy toho, že dle výzvy soudu nenastoupila výkon trestu odnětí svobody. Z formálního hlediska tedy obžalovaná naplnila znaky skutkové podstaty projednávaného přečinu a protože se tak stalo ve dvou odlišných trestních věcech, hodnotí soud každý případ zvlášť, což znamená, že se obž. dopustila dvojnásobného přečinu podle § 337 odst. 1 písm. f) tr. zákoníku. Na tomto místě soud považuje za nutné zmínit, že když byla projednávaná trestné činnosti zařazena do trestního zákoníku a nenastoupení trestu odnětí svobody bylo takto kriminalizováno, stalo se tak se zdůvodněním, že tak mají být postihováni pachatelé, kteří aktivně a dlouhodobě vyhýbají nástup trestu odnětí svobody, tzn. že se skrývají nebo i uprchnou z ČR. V dosavadní soudní praxi se však d v drtivé většině takto postihují pachatelé, kteří se nijak neskrývají, zdržují v posledním bydlíšti před odsouzením a pouze se snaží vyřešit nějakým způsobem své osobní záležitosti, ať už jde o věci rodinné nebo pracovní. Současně však tito odsouzení opomenou požádat soud o možnost krátkého odkladu nástupu trestu, a pokud tak neučiní, soudy musí vydat příkaz k dodání do výkonu trestu odnětí svobody, který prakticky bývá velmi rychle realizován. Doba, po kterou je tato trestná činnost páchána, bývá velmi krátká, stejně jako tomu bylo v případě obž. ██████████.

5. Při úvaze o druhu a výši trestu soud přihlédl k povaze a závažnosti trestného činu z hlediska významu chráněného zájmu, který byl činem dotčen, ke způsobu jeho provedení a následkům, okolnostem, za kterých byl čin spáchán a k osobním poměrům pachatele. K osobě obžalované bylo zjištěno, že byla dosud trestána pouze ve věcech, ve kterých nenastoupila výkon trestu, a to v obou případech zaječín zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku. Soud při ukládání trestu zhodnotil okolnosti uvedené v předchozím odstavci, pokud se jedná o důvody nenastoupení trestu na straně obžalované, stejně jako zjištění, že za přečin podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku stanoví tr. zákoník sazbu trestu odnětí svobody ve výměře jednoho roku, přičemž obžalované ██████████ byl nejprve uložen trest odnětí svobody v trvání dvou měsíců a následně trest OPP ve výměře 300 hodin, který byl přeměněn na trest nepodmíněný v trvání 300 dnů, což prakticky znamená, že obžalovaná ██████████ vlastně jako dříve netrestaná osoba, vykonává vcelku trest odnětí svobody v maximální výměře sazby trestu odnětí svobody podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku. Na základě shora uvedených zjištění má soud z aot, že jsou splněny všechny zákonné podmínky § 46 odst. 1 tr. zákoníku, a že není nutno obžalované ukládat další krátký trest odnětí svobody. Bylo proto od potrestání obž. ██████████ upuštěno.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Belzová.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr. ř., § 252 tr. ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.).

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 tr. ř.).

České Budějovice 14. ledna 2019

JUDr. Juraj Ivica, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Belzová.